

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vores holdning i Kristeligt Folkeparti er, at Elsparafonden er rigtig, og derfor må der jo også skaffes midler til, at de hensigter, som ligger bag Elsparafonden, kan realiseres, og det er klart, at så skal pengene bruges til Elsparafonden.

Men der mener jeg også, at debatten i går har skabt klarhed, og i den henseende kan jeg ikke støtte forslaget.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Behnke.

Kim Behnke (FRI):

I forbindelse med behandlingen af finansloven for 2001 blev der stillet et ændringsforslag, som gik ud på at fjerne en hjemmel hos ministeren – i det her tilfælde ikke skatteministeren, men miljø- og energiministeren – til at flytte penge fra disse energispareformål over til andre formål.

Den debat, der udspandt sig i Folketinget på det tidspunkt, tog det udgangspunkt, at man fra regeringens side mente, at sådan havde det slet ikke været tilfældet. Tværtimod havde man administreret fuldstændig efter de retningslinjer, man havde fået i Folketinget, og når man ønskede at få den nye fornyede hjemmel på finansloven i form af den nye tekst, så var det mere en teknisk præcisering. Der var ikke noget politisk budskab i det, og derfor var der desværre et flertal i Folketinget, der stemte nej.

Der var altså et flertal i Folketinget med regeringen bagved, som har den opfattelse, at man fortsat skal kunne flytte penge, som er tjent ind ved denne 0,6 øre-afgift, og bruge dem til andre formål i Miljø- og Energiministeriet. Så langt, så godt.

Men bag linjerne foregik der jo et politisk pres på ministeren, stadig væk ikke skatteministeren, men derimod miljø- og energiministeren, og efter jul kom den fulde tilståelse, som det ville hedde, hvis det var en retssag. For da fremsender miljø- og energiministeren et aktstykke til Finansudvalget og beder om lov til at tilbageføre 30 mio. kr. til Elsparafonden. Det er en ren tilståelse! Der tilstår regeringen, at man uretmæssigt har brugt 30 mio. kr. fra Elsparafonden, til trods for at man i forbindelse med ændringsforslagene til finansloven argumenterede for, at det havde man aldrig nogen sinde gjort, og at den budgetmøblering, man havde foretaget, var helt efter bogen.

Vores opfattelse i Frihed 2000 er den, at mange af de formål, som Elsparafonden har ydet

støtte til, er gode, agtværdige formål, som man måske også fremover skal støtte. Men vi vil ikke være med til, at elforbrugerne får en afgift på 0,6 øre pr. kWh, de bruger, med løfte om, at lige præcis de penge så går til Elsparafondens aktiviteter, hvor det så viser sig, at man, når finansministeren udsender et dekret om, at nu skal der spares på de forskellige konti, så i Miljø- og Energiministeriet går ind og hente sine besparelser hjem ved f.eks. at hente penge fra Elsparafonden. Den slags vil vi ikke være med til, for det er ikke det, forbrugerne har fået løfte om i forbindelse med betaling af de 0,6 øre.

Derfor må det være sådan, at når der er et politisk flertal i Folketinget, der mener, at ministeren skal have ret til at gå ind og forgribe sig på pengene i Elsparafonden – og ved at få den nye tekst på finansloven for 2001 har man knæsat det princip – altså når det drejer sig om finansieringen af pengene til Elsparafonden, så må det være den samme kreds af partier, der finder ud af, hvor man har tænkt sig at hente de penge henne.

Så må man finde dem andre steder på finansloven. Så må man under en politisk forhandling i Folketingssalen tage stilling til: Skal det være 90 mio. kr., eller skal det måske kun være 60 mio. kr., man giver til Elsparafondens aktiviteter? Eller skal det måske være 100 mio. kr., hvis der kommer en periode, hvor en helt ny generation af hårde hvidevarer til køkkener kræver, at man kan få nogle A+-køleskabe eller lignende, og man så har brug for en tilskudsordning eller et eller andet? Så kan det være, at beløbet skal være endnu større. Vi ønsker, at man år for år i december måned i forbindelse med den årlige finanslovforhandling tager stilling til sagen dér, frem for at man efterlader det indtryk hos elforbrugerne, at når de betaler disse 0,6 øre, så går de penge ubeskåret til elsparaformål, for det ved vi nu ikke er tilfældet.

Det minder mig om dengang, man skulle bygge Lillebæltsbroen, den, man byggede i 1935. Dengang skulle man have skaffet penge til formålet, og man sagde til de danske bilister: I skal være med til at betale den. Så der blev dengang lagt hele 2 øre på benzinen. Det skulle gå til at finansiere bygningen af Lillebæltsbroen, og den stod færdig i 1935. Folketinget har aldrig nogen sinde ophævet afgiften på de 2 øre igen. Broen er for længst finansieret, og i 1971 blev der bygget en ny Lillebæltsbro.

Mit spørgsmål er derfor: Hvor længe skal vi betale de 0,6 øre? Hvor mange A- og A+- og